Euroopan parlamentti
2019-2024

Istuntoasiakirja

B9-0341/2021

7.6.2021

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Kuuban ihmisoikeustilanteesta ja poliittisesta tilanteesta
(2021/2745(RSP))

Leopoldo López Gil, Michael Gahler, Isabel Wiseler-Lima, Gabriel Mato, Antonio López-Istúriz White
PPE-ryhmän puolesta

B9-0341/2021

Euroopan parlamentin päätöslauselma Kuuban ihmisoikeustilanteesta ja poliittisesta tilanteesta
(2021/2745(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kuubasta ja erityisesti 15. marraskuuta 2018 antamansa päätöslauselman Kuuban ihmisoikeustilanteesta[1], 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman Kuubasta ja José Daniel Ferrerin tapauksesta[2] ja 5. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman esityksestä neuvoston päätökseksi poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kuuban tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta[3],

– ottaa huomioon poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä Euroopan unionin ja Kuuban välillä joulukuussa 2016 allekirjoitetun sopimuksen, jota on sovellettu väliaikaisesti 1. marraskuuta 2017 lähtien[4],

– ottaa huomioon suhteista Keski-Amerikan maihin vastaavan valtuuskunnan 11. joulukuuta 2020 pidetyn Kuubaa käsitelleen kuulemistilaisuuden,

– ottaa huomioon EU–Kuuba-yhteisneuvoston jäsenten 20. tammikuuta 2021 pidetyn epävirallisen videoneuvottelun[5],

– ottaa huomioon 26. helmikuuta 2021 käydyn, poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen mukaisen kolmannen virallisen ihmisoikeusvuoropuhelun[6],

– ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston Kuubasta toukokuussa 2018 antaman yleisen määräaikaisarvioinnin,

– ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä muut kansainväliset ihmisoikeussopimukset ja -välineet,

– ottaa huomioon Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan (IACHR) vuosikertomuksen 2020,

– ottaa huomioon IACHR:n 179. istuntojakson julkiset kuulemiset,

---

[1] EUVL C 363, 28.10.2020, s. 70.
[2] Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0073.
[3] EUVL C 334, 19.9.2018, s. 99.
[4] EUVL LI 337, 13.12.2016, s. 3.
[5] EU–Kuuba-yhteisneuvosto 20. tammikuuta 2021.
[6] Poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen mukainen ihmisoikeusvuoropuhelu 26. helmikuuta 2021.

– ottaa huomioon IACHR:n päätöslauselmat 7/2021, 14/2021 ja 24/2021,

– ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 10. joulukuuta 1984 ja jonka sopimusvaltio Kuuba on,

– ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,

– ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, jonka allekirjoittajiin Kuuba kuuluu,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti antoi 5. heinäkuuta 2017 hyväksyntänsä poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdylle sopimukselle; ottaa huomioon, että samalla kun parlamentti antoi sopimukselle hyväksyntänsä, se hyväksyi päätöslauselman, jossa se kehotti EU:ta tukemaan parlamentin näkemyksiä demokratiasta, yleismaailmallisista ihmisoikeuksista ja sananvapauden, kokoontumisen ja poliittisen järjestäytymisen vapauden sekä tiedonvälityksen vapauden kaltaisista perusvapauksista kaikissa muodoissaan; toteaa, että poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevassa sopimuksessa molemmat osapuolet vahvistavat kunnioittavansa yleismaailmallisia ihmisoikeuksia siten kuin ne määritellään ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja muissa asiaa koskevissa kansainvälisissä ihmisoikeusasiakirjoissa; toteaa, että poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevassa sopimuksessa on niin sanottu ihmisoikeuslauseke, joka on vakiomuotoinen olennainen osa EU:n kansainvälisissä sopimuksissa ja jonka perusteella sopimuksen soveltaminen voidaan keskeyttää, jos ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä rikotaan;

B. katsoo, että ihmisoikeuksia, vapautta sekä ihmisten ihmisarvoa ja hyvinvointia voidaan parhaiten edustaa ja puolustaa demokratiassa, mikä tarkoittaa muun muassa vallanvaihtoa, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja sekä poliittisen moniarvoisuuden kunnioittamista; ottaa huomioon, että äskettäin hyväksytyn Kuuban perustuslain 5 §:ssä vahvistetaan Kuuban kommunistisen puolueen asema ylimpänä valtiovallan käyttäjänä, ja sen 4 ja 229 §:ssä säädetään sosialismin olevan peruuttamaton järjestelmä; toteaa, että sen jälkeen, kun Kuuban uusi perustuslaki hyväksyttiin 10. huhtikuuta 2019, mainitun päivän ja huhtikuun 2021 välisenä aikana hyväksyttiin 1 946 säädöstä, joilla on heikennetty ihmisoikeuksia ja perusvapauksia;

C. huomauttaa, että siitä lähtien, kun sopimus poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tuli voimaan lähes neljä vuotta sitten, Kuubassa ei ole tapahtunut konkreettista edistymistä sopimuksen mukaisissa yleisissä periaatteissa ja tavoitteissa; toteaa, että Kuuban hallinto on pikemminkin lisännyt sortotoimiaan ja ihmisoikeusloukkauksiaan maassa; ottaa huomioon, että poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen voimaantulon jälkeen maan ihmisoikeus- ja perusvapaustilanteessa tai kuubalaisten taloudellisissa ja sosiaalisissa oloissa ei ole tapahtunut yhtään ainoaa merkittävää parannusta; ottaa huomioon, että tilanne on koko ajan pahentunut koko Kuuban yhteiskunnassa ja että tämä on synnyttänyt Kuuban yhteiskunnan merkittävissä osissa uuden vastarinnan ja rauhanomaisten mielenosoitusten aallon, jonka Kuuban viranomaiset ja hallinnon sortorakenteet ovat julmasti tukahduttaneet;

D. toteaa, että sortotoimet olivat sitten vuoden 2021 alun pahimmillaan huhtikuussa, jolloin Kuuban ihmisoikeuksien seurantakeskus (OCDH) dokumentoi yli 1 018 sortotoimea ihmisoikeusaktivisteja ja riippumattomia toimittajia vastaan, ja huomauttaa, että näistä toimista 206 oli mielivaltaisia pidätyksiä ja 13:een liittyi vakavaa väkivaltaa; ottaa huomioon, että Kuuban viranomaiset murtautuivat laittomasti riippumattoman taiteilijan ja San Isidro -liikkeen koordinaattorin Luis Manuel Otero Alcántaran kotiin ja pidättivät hänet mielivaltaisesti useaksi tunniksi ilman syytettä; toteaa, että Prisoners Defenders -järjestön mukaan Kuubassa on tällä hetkellä 150 poliittista vankia; ottaa huomioon, että maalis-toukokuussa 2021 uusia tapauksia kirjattiin 31; huomauttaa, että viimeksi kuluneen vuoden aikana 1. kesäkuuta 2021 saakka tällä listalla on ollut Kuubassa 199 poliittista vankia ja uusia poliittisia vangitsemisia oli 65, mikä tarkoittaa keskimäärin 5,4:ää uutta tapausta kuukaudessa; toteaa, että muutaman viime kuukauden aikana tietoon on tullut yhä enemmän tapauksia, joissa poliittisia vankeja on kidutettu ja pahoinpidelty vankilassa;

E. ottaa huomioon, että Kuuban rikoslakiin sisältyy esimerkiksi ”vaaratilaa” ja ”esirikollisia turvallisuustoimenpiteitä” koskevia säännöksiä, joiden perusteella yli 8 000 ihmistä on tällä hetkellä vankilassa ilman, että heitä olisi syytetty mistään rikoksesta, ja 2 500 on tuomittu pakkotyöhön;

F. toteaa, että Kuuban rikoslaissa rangaistaan kaikkia viranhaltijoita, jotka eivät saata päätökseen lääkintäkomennusta tai päättävät olla palaamatta Kuubaan, kahdeksan vuoden vankeustuomiolla; ottaa huomioon, että Kuuban kansainvälisen kaupan ja ulkomaisten sijoitusten ministeriön päätöksessä 168 vuodelta 2010 asetetaan kaikille ulkomailla oleville viranhaltijoille, jotka työskentelevät valtion tai valtio-omisteisten yritysten palveluksessa, lääkintähenkilöstö mukaan lukien, perusteettomia velvollisuuksia ja velvoitteita, jotka loukkaavat ihmisarvoa ja kaikkein perusluonteisimpia ja perustavimpia ihmisoikeuksia, jotka pitäisi tunnustaa kaikille ihmisille; toteaa, että näitä lääkintäkomennuksia voitaisiin pitää nykyaikaisena orjuuden muotona; huomauttaa, että Kuuba rikkoo Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksia nro 29 ja 105 pakollisesta työstä ja pakkotyöstä; toteaa, että Kuuba rikkoo poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen 38 artiklaa;

G. ottaa huomioon, että IACHR:n vuosikertomuksessa 2020 tuodaan esille useita väitteitä väärinkäytöksistä ja ihmisoikeusloukkauksista, joita Kuuban valtio on kohdistanut ulkomaille työhön niin kutsuttujen lääkintäkomennusten varjolla lähetettyyn terveydenhuoltohenkilöstöönsä; toteaa, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun julkilausumassa (CUB 6/2019) Kuuban lääkintäkomennuksista korostettiin lääkintähenkilöstön epävarmoja ja epäinhimillisiä työskentelyoloja ja että näitä väitteitä tukivat Human Rights Watch ja 622 todistajanlausuntoa;

H. ottaa huomioon, että parlamentti on myöntänyt mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon kuubalaisille aktivisteille kolme kertaa: Oswaldo Payálle vuonna 2002, Naiset valkoisissa -järjestölle vuonna 2005 ja Guillermo Fariñasille vuonna 2010; toteaa, että Saharov-palkinnon saajia ja heidän sukulaisiaan häiritään ja pelotellaan yhä säännöllisesti ja heitä estetään lähtemästä maasta ja osallistumasta kansainvälisiin tapahtumiin tai Euroopan parlamentin järjestämiin tapahtumiin;

I. ottaa huomioon, että parlamentti on useaan otteeseen kutsunut tilaisuuksiinsa Saharov-palkinnon saajia, kuten Berta Soler, ja aktivisteja, kuten Jose Daniel Ferrer, Luis Manuel Otero Alcántara ja Reinaldo Escobar, ja että viimeisin kerta oli 11. joulukuuta 2020; toteaa, että Kuuban viranomaiset ovat järjestelmällisesti estäneet heidän osallistumisensa, kuten myös joulukuussa 2020, pidättämällä mielivaltaisesti Berta Solerin ja Reinaldo Escobarin ja lisäksi rajoittamalla muiden osallistujien internetyhteyttä; ottaa huomioon, että suhteista Keski-Amerikan maihin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtaja, ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja ja yksi parlamentin varapuhemiehistä allekirjoittivat yhteisen julkilausuman, jossa he tuomitsivat aktivisteihin kohdistuvan häirinnän; toteaa, ettei Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), kuten ei myöskään EU:n Kuuban-edustusto, ole koskaan antanut julkilausumaa, jossa olisi puolustettu heitä tai osoitettu heille minkäänlaista julkista tai yksityistä tukea;

J. toteaa, että EUH:n ja Kuuban hallinnon välillä vallitsee selvä, tai ainakin sanaton, yhteisymmärrys siitä, että julkisesti ei lausuta ääneen minkäänlaista kritiikkiä Kuuban hallinnon mahdollisia ihmisoikeusloukkauksia kohtaan; ottaa huomioon, että Havannassa toimiva EU-suurlähettiläs Alberto Navarro allekirjoitti Yhdysvaltojen presidentille osoitetun kirjeen, jossa pyydettiin muun muassa Yhdysvaltoja lopettamaan Kuubaan kohdistuva kauppasaarto ja olemaan puuttumatta Kuuban asioihin; katsoo, että tässä tapauksessa suurlähettiläs on selvästi ylittänyt diplomaattisen toimeksiantonsa rajat ja että se osoittaa, että Havannassa toimivan EU-suurlähetystön rooli on vahvasti politisoitunut; huomauttaa, että suurlähettiläs Navarro on esittänyt julkisuudessa lausuntoja, joiden mukaan ”Kuuba ei ole diktatuuri”;

K. ottaa huomioon, että EU:n ja Kuuban välillä käytiin kolmas virallinen ihmisoikeusvuoropuhelu 26. helmikuuta 2021 eikä se tuottanut tulosta, kuten eivät myöskään aiemmat vuoropuhelut; katsoo, että mihin tahansa poliittiseen vuoropuheluun on sisällyttävä suora tiivis vuoropuhelu riippumattoman kansalaisyhteiskunnan ja kaikkien oppositiota edustavien poliittisten toimijoiden kanssa ilman rajoituksia, kuten poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen 36 artiklassa korostetaan; toteaa, että Kuuban hallinto on evännyt useilta kansalaisjärjestöiltä ja riippumattomilta järjestöiltä oikeuden osallistua näihin ihmisoikeusvuoropuheluihin; huomauttaa, että EUH on hiljaisesti hyväksynyt hallinnon veto-oikeuden käytön; ottaa huomioon, että vuoropuhelun tarkoituksena on saada aikaan kouriintuntuvia tuloksia eikä sitä voi pitää itsessään päämääränä;

L. toteaa, että parlamentti on useaan otteeseen kutsunut Kuuban hallituksen diplomaattiedustajia Kuubaa käsitteleviin kuulemisiin ja tilaisuuksiin; ottaa huomioon, että näitä kutsuja ei ole ainoastaan torjuttu vaan että niihin on myös vastattu kirjeellä, joka on ollut täynnä solvauksia ja perusteettomia syytöksiä parlamenttia ja sen jäseniä kohtaan; toteaa, että parlamentti on mitä todennäköisimmin ainoa EU:n toimielin, jolle ei ole myönnetty lupaa vierailla maassa poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen väkiaikaisen voimaantulon jälkeen, ja huomauttaa, että tämä asenne on selvästi ristiriidassa sen olennaisen osan kanssa, johon poliittista vuoropuhelua koskevan sopimuksen olisi perustuttava;

1. tuomitsee jyrkästi poliittisten vankien olemassaolon sekä toisinajattelijoiden pitkään jatkuneen poliittisen vainon, häirinnän ja mielivaltaiset pidätykset Kuubassa; tuomitsee myös tämänhetkiset hyökkäykset San Isidro -liikkeen taiteilijoita, rauhanomaisia

toisinajattelijoita, riippumattomia toimittajia, ihmisoikeuksien puolustajia ja poliittisen opposition jäseniä vastaan; kehottaa lopettamaan välittömästi nämä toimet ja vapauttamaan välittömästi kaikki poliittiset vangit ja henkilöt, jotka on pidätetty mielivaltaisesti pelkästään sen vuoksi, että he ovat käyttäneet sanan- ja kokoontumisvapauttaan; vaatii parempia takeita oikeudelle oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeuslaitoksen riippumattomuuteen ja kehottaa varmistamaan, että vapautensa menettäneillä henkilöillä on mahdollisuus turvautua riippumattomaan asianajajaan, kuten poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen 24 artiklassa korostetaan;

2. tuomitsee jyrkästi Aymara Nieto Muñozin, Mitzael Díaz Paseiron, Iván Amaro Hidalgon, Edilberto Ronal Arzuaga Alcalán, Yandier García Labradan, Denis Solís Gonzálezin, Luis Robles Elizásteguin ja 64 mielipidevangin mielivaltaisen pidätyksen; kehottaa Kuuban viranomaisia vapauttamaan heidät välittömästi;

3. pahoittelee syvästi Kuuban hallinnon sitoutumattomuutta ja haluttomuutta pyrkiä etenemään edes vähäisessä määrin kohti muutosta tai avata kanavia, joiden avulla voitaisiin löytää keinoja uudistaa hallintoa, mikä parantaisi Kuuban yhteiskunnan sosiaalista ja poliittista osallistumista sekä kansalaisten elinoloja, ja pitää erittäin valitettavana, että hallinto on torjunut kaikki demokraattiset toimenpiteet; pitää valitettavana, että vaikka sopimus poliittisesta yhteistyöstä ja vuoropuhelusta tuli voimaan melkein neljä vuotta sitten, ihmisoikeus- ja demokratiatilanne ei ole parantunut eikä sopimus ole johtanut merkittäviin eikä kouriintuntuviin myönteisiin tuloksiin Kuuban kansalle; katsoo, että sopimus poliittisesta yhteistyöstä ja vuoropuhelusta on vain edesauttanut Kuuban hallinnon toiminnan kaunistelua ja sen virallista tunnustamista kansainvälisen yhteisön silmissä, kun itse asiassa on selvää, että kyseessä on nyt jo yli kuusi vuosikymmentä kestänyt epädemokraattinen poikkeama alueella;

4. tunnustaa Kuuban kansan oikeuden vaatia maansa demokratisointia vuoropuhelussa kansalaisyhteiskunnan ja poliittisen opposition kanssa, jotta voidaan laatia etenemissuunnitelma kohti demokraattisia monipuoluevaaleja;

5. kehottaa EUH:ta pitämään kiinni siitä, että Kuuban viranomaiset täyttävät poliittisesta yhteistyöstä ja vuoropuhelusta tehdyssä sopimuksessa määrätyt sitovat velvoitteet, erityisesti kun on kyse perustavaa laatua olevien ihmisoikeuksien ja olennaisten perusvapauksien kunnioittamisesta, kuten sopimuksen 1 artiklan 5 kohdassa korostetaan;

6. tuomitsee järjestelmälliset työ- ja ihmisoikeuksien loukkaukset, joita Kuuban valtio on kohdistanut ulkomaille lääkintäkomennuksille työhön lähetettyyn terveydenhuoltohenkilöstöönsä, ja toteaa niiden rikkovan Kuuban ratifioimia ILO:n keskeisiä yleissopimuksia; kehottaa Kuubaa panemaan tosiasiallisesti täytäntöön Amerikan ihmisoikeussopimuksen ja ILO:n yleissopimukset nro 29 ja 105 sekä noudattamaan niitä;

7. muistuttaa, että sopimuksessa poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä on sen soveltamisen keskeyttämistä koskeva määräys, jota olisi sovellettava siinä tapauksessa, että ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä rikotaan; vaatii siksi Euroopan unionia seuraamaan ja valvomaan tiiviisti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista

Kuubassa, kun sopimus poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä pannaan täytäntöön, ja toimittamaan parlamentille säännöllisesti asiaa koskevia raportteja; katsoo, että Denis Solís Gonzálezin, Luis Robles Elizásteguin, Maykel Castillo Pérezin (”Osorbo”) ja yli 120 poliittisen vangin ja mielipidevangin vangitseminen sekä kaikki muut huhti-kesäkuussa 2021 tietoon tulleet mielivaltaiset ja sortavat toimet, mukaan lukien San Isidro -liikkeen jäseniin ja ”Patria y Vida” -videon tekijöihin kohdistuneet toimet, muodostavat sopimuksen 85 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun erityisen kiireellisen tapauksen; kehottaa EU:ta järjestämään tästä asiasta kiireellisen kokouksen;

8. toistaa, että ihmisoikeudet ovat poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen olennainen osa, kuten sen 1 artiklan 5 kohdassa, 2 artiklan c alakohdassa, 5 ja 22 artiklassa sekä 43 artiklan 2 kohdassa painotetaan; kehottaakin neuvostoa soveltamaan sopimuksen 85 artiklassa vahvistettuja velvoitteiden täyttämistä koskevia määräyksiä, mukaan lukien sen soveltamisen keskeyttäminen, jos Kuuban viranomaiset edelleen loukkaavat ihmisoikeuksia, mikä merkitsisi sopimuksen olennaista rikkomista ”1 artiklan 5 kohdassa sekä 7 artiklassa tarkoitettujen tämän sopimuksen olennaisten osien” rikkomisen vuoksi;

9. vaatii Kuuban hallitusta toteuttamaan oikeudellisia uudistuksia, joilla taataan lehdistön- ja yhdistymisvapaus ja vapaus osoittaa mieltä, sekä käynnistämään poliittiset uudistukset, jotka mahdollistavat vapaat, oikeudenmukaiset ja demokraattiset vaalit, joissa otetaan huomioon Kuuban kansan suvereeni ja vapaasti ilmaisema tahto; kehottaa Kuuban hallitusta mukauttamaan ihmisoikeuspolitiikkaa kansainvälisiin normeihin, jotka on määritelty Kuuban allekirjoittamissa peruskirjoissa, julistuksissa ja kansainvälisissä välineissä, ja sallimaan sen, että kansalaisyhteiskunnan ja opposition poliittiset toimijat osallistuvat aktiivisesti poliittiseen ja yhteiskunnalliseen elämään ilman rajoituksia;

10. tuomitsee poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen vastaisena sen, että Kuuban ja eurooppalaisen riippumattoman kansalaisyhteiskunnan edustajia kielletään järjestelmällisesti osallistumasta EU:n ja Kuuban välillä käytäviin ihmisoikeusvuoropuheluihin ja erityisesti 26. helmikuuta 2021 käytyyn kolmanteen viralliseen ihmisoikeusvuoropuheluun, sillä Kuuban hallitus kieltäytyy antamasta tähän lupaa, ja toteaa, ettei EU:n pitäisi hyväksyä tätä; vaatiikin EU:n ja Kuuban välille instituutioiden puitteissa tapahtuvaa, virallista, avointa ja julkista vuoropuhelua, johon kansalaisyhteiskunta osallistuu, jotta voidaan puolustaa poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen pilareita samaan tapaan kuin on tehty niiden muiden maiden kanssa, joiden kanssa EU:lla on yhteistyösopimuksia; muistuttaa EUH:ta ja jäsenvaltioita siitä, että poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen mukaan kansalaisyhteiskunnan osallistuminen on olennaista vuoropuhelun kehittämiseksi sopimuksen puitteissa (johdanto-osa sekä 19 ja 36 artikla, 42 artiklan 1 kohta, 47 artiklan 6 kohdan e alakohta ja 59 artiklan 2 kohta); huomauttaakin, että jos EU:n ja Kuuban kansalaisyhteiskunta ja kaikki oppositiota edustavat poliittiset toimijat suljetaan vuoropuhelun ulkopuolelle, poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdystä sopimuksesta katoaa eräs sen olennainen osatekijä;

11. muistuttaa, että pelkästään Kuuban hallitukseen sidoksissa olevien järjestöjen tai yksittäisten ihmisten suosiminen ja oppositiojärjestöjen tai muiden kansalaisyhteiskunnan edustajien sulkeminen rahoituksen ulkopuolelle on poliittisesta

vuoropuhelusta ja yhteistyöstä tehdyn sopimuksen määräysten vastaista; kehottaakin sisällyttämään yhteistyörahoituksen piiriin kaikki sidosryhmät riippumatta siitä, hyväksyykö Kuuban hallitus tämän;

12. pitää erittäin valitettavana, että Kuuban viranomaiset eivät salli parlamentin valiokuntien, valtuuskuntien ja joidenkin poliittisten ryhmien vierailla Kuubassa, vaikka parlamentti antoi hyväksyntänsä sopimukselle poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä; kehottaa viranomaisia sallimaan välittömästi pääsyn maahan;

13. kehottaa EU:ta tukemaan koko tämän vuoropuhelun ajan parlamentin näkemystä demokratiasta, yleismaailmallisista ihmisoikeuksista ja sananvapauden, kokoontumisen ja poliittisen järjestäytymisen vapauden sekä tiedonvälityksen vapauden kaltaisista perusvapauksista kaikissa muodoissaan sekä EU:n maailmanlaajuista ihmisoikeuksien puolustajia tukevaa politiikkaa; toteaa kuitenkin, että ihmisoikeusvuoropuhelut eivät toistaiseksi ole estäneet poliittisin perustein tehtyjä pidätyksiä Kuubassa; huomauttaa, että Kuuban ihmisoikeuksien ja kansallisen sovinnon komission (CCDHRN) mukaan tällaiset pidätykset ovat pikemminkin lisääntyneet merkittävästi viime vuosina;

14. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ottamaan esille poliittisen opposition olemassaolon Kuuban hallituksen kanssa ja siten sisällyttämään sen EU:n ja Kuuban väliseen poliittiseen vuoropuheluun; kehottaa kaikkien jäsenvaltioiden edustajia ottamaan puheeksi ihmisoikeuskysymykset, kun he vierailevat Kuuban viranomaisten luona, ja tapaamaan Saharov-palkinnon saajia, kun he matkustavat Kuubaan, jotta voidaan taata Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikan johdonmukainen sisäinen ja ulkoinen täytäntöönpano;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Kuuban tasavallan hallitukselle ja kansalliskokoukselle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetulle.